

visningen i Histologi og Embryologi. Konsistorium indstillede, at der søgtes tilvejebragt en Forhøjelse af Dr. Madsens nuværende Honorar 600 Kr. med 400 Kr. til 1000 Kr. ved et Ændringsforslag til Finanslovsforslaget for 1901—1902 om Forhøjelse af det under Universitetets Udgiftspost 7. a. 2. til Assistance for Professoren i Mineralogi og Geologi opførte Beløb af 1200 Kr. med 400 Kr. i det Øjemed, at denne Assistancesum kunde blive tilstrækkelig til at knytte Øvelser til de ved Hjælp af denne hidtil holdte Foredrag, — medmindre Ministeriet maatte se sig i Stand til uden Henvendelse til Rigsdagen at tilvejebringe den nævnte Honorarforhøjelse med 400 Kr. af den under Udgiftspost 7. a. 1. til dets Disposition stillede Sum —, samt at Ministeriet, efter Tilvejebringelsen af fornævnte Sum vilde foretage den Forandring i sin Resolution af 14de Juni 1897 under b., at det Statsgeolog, Dr. phil. Victor Madsen tillagte Honorar forhøjedes til 1000 Kr., mod at der blev forbunden Øvelser med de af ham afholdte Foredrag over nærmere bestemte Afsnit af Mineralogien og Geologien.

Der er herefter ikke foretaget videre i Sagen.

III. Forelæsninger, Øvelser og Examina.

1. Den filosofiske Prøve.

I Henhold til den ved Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse af 27de April 1886 givne Bemyndigelse for det filosofiske Fakultet, jfr. Univ. Aarb. f. 1885—86 S. 49, er det blevet tilladt 5 Studerende, der i Januar 1901 havde bestaaet Afgangsexamen for Studerende, at indstille sig til den filosofiske Prøve i Sommeren s. A., ligesom der er givet 3 Studerende paa Grund af Indkaldelse til Militærtjeneste Tilladelse til at indstille sig til Prøven til ekstraordinære Tider.

2. Forelæsninger og Examina under det theologiske Fakultet.

a. *Prøve i patristisk Latin.*

I Anledning af et Andragende fra en Lærer i Jylland om Tilladelse til at indstille sig til mundtlig Prøve lige efter den skriftlige Prøve, meddelte Fakultetet under 16de Marts 1901 Tilladelse til, at han maatte indstille sig til en særlig skriftlig Prøve umiddelbart før den mundtlige Examen begyndte.

b. *Den theologiske Embedsexamen.*

Fakultetet indskærpede under 12te September 1899 ved Bekjendtgørelse paa Universitetet, at der ikke ved den theologiske Embedsexamen er Valgfrihed mellem flere Examensopgaver i gammeltestamentlig Exegese, men at Kandidaten, naar der gives flere Opgaver, er forpligtet til at skrive over den indenfor hans Pensum faldende Opgave, som er nævnet først, jfr. Univ. Aarb. f. 1900—1901 S. 381, hvor Bekjendtgørelsen er meddelt mindre tydelig.

— Efter Fakultetets Indstilling bifaldt Ministeriet under 17de November 1900, at det overdroges Biskop, Dr. theol. Fr. Nielsen at deltage i Examinationen og Bedømmelsen ved den theologiske Embedsexamens skriftlige og mundtlige Del i Vinteren 1900—1901.

3. Forelæsninger og Examina under det rets- og statsvidenskabelige Fakultet.

a. *Den juridiske Fællesprøve.*

Ved Ministeriets Skrivelser af 27de og 29de September 1900, 30te Januar, 12te Februar, 16de og 22de Marts, 28de Maj, 18de Juni og 2den, 3die og 5te Juli 1901 er der blevet meddelt Tilladelse til at underkaste sig den juridiske Fællesprøve: for 2 Studerende i Vinteren 1900—1901, 4 Studerende i Sommeren 1901 og 10 Studerende i Vinteren 1901—1902, uanset at de havde underkastet sig eller indstillet sig til den nævnte Prøve, henholdsvis i Sommeren 1900, Vinteren 1900—1901 og Sommeren 1901. Fakultetet havde anbefalet 15 af Ansøgningerne af følgende forskellige Grunde: indtrædende Værnepligt, Sygdom før og under Examen, fremrykket Alder i Forbindelse med økonomiske Vanskeligheder. 2 Ansøgninger, en fra en Studerende, der havde indstillet sig i Sommeren 1900, og en fra en Studerende, der havde indstillet sig i Sommeren 1901, om Tilladelse til igjen at indstille sig til Prøven henholdsvis i Vinteren 1900—1901 og Vinteren 1901—1902, bleve, da de anførte Grunde ikke fandtes tilstrækkelige, ikke anbefalede af Fakultetet og afslaaede af Ministeriet.

b. *Den fuldstændige juridiske Embedsexamens 2den Del.*

Fakultetet meddelte ved Skrivelser af 26de Oktober, 15de November 1900, 8de og 27de Februar, 2den, 16de og 23de April samt 22de, 26de og 28de Juni 1901 2 Studerende, der havde taget Fællesprøven i Vinteren 1899—1900 og 10 Studenter, der havde taget Prøven i Sommeren 1900, men som paa Grund af Sygdom ikke havde kunnet indstille sig til eller havde maattet forlade Prøven ved den juridiske Embedsexamens 2den Del, henholdsvis i Vinteren 1900—1901 og i Sommeren 1901, Tilladelse til atter at indstille sig til sidstnævnte Examen i Sommeren 1901 og i Vinteren 1901—1902. Ved Fakultetets Skrivelser af 10de og 23de April 1901 blev der meddelt de 2de fornævnte Studenter, der havde taget Fællesprøven i Vinteren 1899—1900, paa Grund af deres Sygdom Tilladelse til først at indstille sig til den juridiske Embedsexamens 2den Del i Vinteren 1901—1902.

— Ministeriet meddelte ved Skrivelser af 9de Marts og 5te Juli 1901 Tilladelse for 2 Kandidater til paany at underkaste sig den juridiske Embedsexamens 2den Del: for en Kandidat, der havde underkastet sig den juridiske Fællesprøve i Vinteren 1899—1900 og Embedsexamens 2den Del i Vinteren 1900—1901, og for en Kandidat, der havde underkastet sig samme Examina i Sommeren 1900 og Sommeren 1901, saaledes at de paany maatte indstille sig henholdsvis i Sommeren 1901 og Vinteren 1901—1902. Fakultetet havde anbefalet Ansøgningerne paa Grund af Ansørgernes Sygdom før og under Examen.

— Fakultetet meddelte under 7de April 1901 en Kandidat, der led af Skrivekrampe, Tilladelse til kun at faa en Opgave om Dagen ved den skriftlige Del af Embedsexamens 2den Del i Sommeren 1901.

c. Den økonomisk-statistiske Examen.

Ved Skrivelse af 22de April 1901 meddelte Ministeriet Sekondlieutenant i Søofficerskorpset N. N. Tilladelse til i Henhold til Plakat af 10de August 1848 at underkaste sig den økonomisk-statistiske Examen. Fakultetet havde anbefaset Ansøgningen.

4. Forelæsninger og Examina under det lægevidenskabelige Fakultet.

a. Kirke- og Undervisningsministeriets Bestemmelse af 1ste Maj 1901 om Indmeldelse ved den lægevidenskabelige Embedsexamens 1ste Del.

Under 10de April 1901 modtog Konsistorium en Skrivelse fra det lægevidenskabelige Fakultet, hvori dette bemærkede, at der i Løbet af de senere Aar havde været begrundet Anledning til Klage over, at ved 1ste Del af den lægevidenskabelige Embedsexamen en stor Del af de indtegnede Kandidater ikke mødte, men enten sendte Afmeldelse eller ganske simpelt udeblev. Denne Uskik havde udviklet sig i Løbet af faa Aar — den var saaledes aldeles ukjendt for 6—7 Aar siden — og havde nu antaget et ret alvorligt Omfang, som det vilde ses af følgende Sammenstilling, der omfattede Antallet af indmeldte og af udeblevne Examinander ved 1ste Del i Løbet af de sidste 5 Aar: Sommeren 1896: 68 indmeldte, af disse udeblev 6. Januar 1897: 51 indm., 12 udebl. Sommeren 1897: 72 indm., 16 udebl. Januar 1898: 52 indm., 21 udebl., Sommeren 1898: 67 indm., 14 udebl. Januar 1899: 52 indm., 8 udebl., Sommeren 1899: 62 indm., 14 udebl. Januar 1900: 40 indm., 14 udebl., Sommeren 1900: 59 indm., 15 udebl. Januar 1901: 47 indm., 19 udebl. Ved de sidste Examineringer var, som det vilde ses, Antallet af Examinander, som ikke havde givet Møde, voxet stærkere og stærkere, ved sidste Examen udeblev saaledes over 40 % af de indtegnede. Det maatte derfor sikkert nu anses for nødvendigt at skride ind mod denne Uskik. Man kunde fornuftigvis forlange, at naar en Kandidat indtegnede sig til en Examen, maatte hans Kundskaber paa dette Tidspunkt være saa grundige, at han var klar over, hvorvidt han 5—6 Uger senere kunde møde til Examen. At c. 40 % af de indtegnede ikke mødte, tydede paa en stor Løshed og Slaphed i de Paagjældendes Forberedelse og hele Betragtning af Examen; mange af de Studerende indtegnede sig øjensynlig kun for at holde sig en Plads aaben for det Tilfælde, at de i de følgende Uger kunde faa læst, hvad de fandt tilstrækkeligt, og opsatte Afgjørelsen af, hvorvidt de vilde vente $\frac{1}{2}$ Aar endnu eller ej, til umiddelbart før Examinationsdagen — det var saaledes betegnende, at Afmeldelserne som Regel først indløb Dagen før de Paagjældende skulde examineres. Endvidere medførte dette Forhold et beklageligt og ganske nytteløst Spild af Tid for Examinatorer og Censorer — i Januar 1901 strakte Examen sig over 16 Dage, men kunde med 3 Examinander om Dagen have været til-

endebragt paa 10 Dage — i en Uge havde altsaa hele det Apparat, som skulde sættes i Scene ved en Examen, fungeret til ingen Nytte. Den Omstændighed, at de indtegnede, som ikke mødte ved Examen, mistede det indbetalte Examensgebyr, havde erfaringsmæssig ikke vist sig i Stand til at forandre dette Forhold; der maatte altsaa søges andre Midler. Hvad der utvivlsomt væsentlig fristede Examinanderne til — uagtet de havde indtegnet sig — at undlade at møde, var den Omstændighed, at de efter den nuværende Ordning allerede efter et halvt Aars Forløb atter kunde indstille sig til Examen. Vilde man forhindre den nuværende Masseudeblivelse, maatte man derfor tilstræbe en Forandring af dette Forhold.

Fakultetet anmodede derfor Konsistorium om, at der maatte blive indført nedenanførte Bestemmelse. Konsistorium anbefalede i Skrivelse af 23de April 1901 til Ministeriet Fakultetets Forslag.

Ved Skrivelse af 1ste Maj s. A. meddelte Ministeriet Konsistorium, at det fastsatte følgende vedrørende Indmeldelsen ved medicinsk Embedsexamens 1ste Del:

»De Kandidater, som efter at have indmeldt sig til medicinsk Embedsexamens 1ste Del senere afmelde sig, ville for Fremtiden kun, hvis Afmeldelsen foreligger 8 Dage før Examens Begyndelse, kunne indstille sig til den nærmest paafølgende Examen. De, der efter den nævnte Termin afmelde sig eller ikke give Møde ved Examen uden herfor at kunne anføre fyldestgørende Grunde, som godkjendes af Fakultetet, ville først efter et Aars Forløb atter kunne indstille sig til den nævnte Examen«.

b. Forskjellige Afgjørelser.

Efter Fakultetets Indstilling bifaldt Ministeriet ved Skrivelse af 9de Maj 1901, at den skriftlige Del af den lægevidenskabelige Embedsexamen i Sommeren s. A. maatte tage sin Begyndelse den 22de Maj.

— Ved Ministeriets Skrivelse af 27de September 1900 blev der efter Fakultetets Indstilling meddelt en Student Tilladelse til at indstille sig til 1ste Del af medicinsk Embedsexamen i Vinteren 1900—1901, uanset at han havde indstillet sig til bemeldte Examen i Sommeren 1900. Et lignende Andragende blev ikke anbefalet af Fakultetet og afslaaet af Ministeriet ved Skrivelse af 16de Oktober s. A. Forskjellige Studenter, der i Januar 1901 havde indstillet sig til samme Examen, og som derefter søgte om Tilladelse til atter at indstille sig i Sommeren 1901, blev der meddelt, at Fakultetet ikke vilde kunne anbefale deres Ansøgninger.

— Et Andragende fra en Student, der havde indstillet sig til 2den Del af fornævnte Embedsexamen i Sommeren 1901, om Tilladelse til at indstille sig til samme Examen i Vinteren 1900—1901 blev afslaaet ved Ministeriets Skrivelse af 27de September 1900.

— Ministeriet meddelte ved Skrivelse af 16de Oktober s. A. en Student Tilladelse til at faa Fristen mellem 1ste og 2den Del af fornævnte Examen forlænget med $\frac{1}{2}$ Aar paa Grund af Sygdom ved Examens Afholdelse i Sommeren 1900.

— Fakultetet meddelte under 29de Maj 1901 en Student Tilladelse

til at indstille sig til 1ste Del af fornævnte Examen, uagtet han havde indmeldt sig for sent.

— Fakultetet meddelte 4 Studenter Fritagelse for at betale et Gebyr af 20 Kr. ved Indmeldelse til 1ste Del af den lægevidenskabelige Embedsexamen i Vinteren 1900—1901 og i Sommeren 1901, da de tidligere havde indmeldt sig til samme Examen, 1 af dem i Sommeren 1900 og 3 af dem i Vinteren 1900—1901, og betalt det sædvanlige Gebyr, men vare blevne hindrede i at indstille sig paa Grund af Sygdom.

— Ved Skrivelse af 25de Juni 1901 meddelte Ministeriet Tilladelse til, at Fakultetet til Udarbejdelse af et alfabetisk Navneregister, begyndende med 1875, over Kandidater, som havde taget den lægevidenskabelige Embedsexamen, maatte disponere over det under Universitetets Udgiftspost 4, særegne Udgifter til det lægevidenskabelige Fakultet, for Finansaaret 1901—1902, til ekstraordinære Udgifter bevilgede Beløb af 100 Kr.

— I Anledning af en Forespørgsel fra det belgiske Konsulat i Kjøbenhavn meddelte Fakultetet, at en Læge med belgisk Diplom ikke kunde praktisere her i Danmark, medmindre han havde absolveret den lægevidenskabelige Embedsexamen i Danmark, hvortil fordredes Kundskab i det danske Sprog.

5. Forelæsninger og Examina under det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet.

a. *Lægevidenskabelig Forberedelsesexamen.*

Et Andragende fra en Student, der havde indstillet sig til Prøve i Kemi, Fysik og Zoologi i Sommeren 1900 og erholdt Non i mundtlig Kemi, om Tilladelse til i Januar 1901 at tage disse Fag om sammen med Botanik, blev under 17de September 1900 afslaaet af Kommissionen for lægevidenskabelig Forberedelsesexamen.

— I Anledning af et Andragende fra en Student, der i Sommeren 1900 havde maattet afbryde Examen og indlægge sig paa et Hospital, om Tilladelse til at overføre de af ham erhvervede Karakterer til Examen i Januar 1901, afslog Kommissionen under 30te August 1900 Overførelse af Karakterer, men meddelte ham Tilladelse til at indstille sig paany i Januar 1901 i alle 4 Fag, jfr. Univ. Aarb. f. 1899—1900 S. 394; senere meddelte Kommissionen ham under 17de September 1900 Tilladelse til at overføre Karakteren i Botanik fra Sommeren s. A.

— Ministeriet meddelte under 20de September 1900 en Student Tilladelse til at indstille sig til lægevidenskabelig Forberedelsesexamen med udvidet Prøve i Fysik i Januar 1901, uanset at han havde taget bemeldte Prøve i Sommeren 1900.

— Kommissionen meddelte under 12te Februar 1901 2 Studerende, der havde indstillet sig til Examen med 4 Fag i Januar s. A. men ikke havde bestaaet Examen, Tilladelse til at beholde Karakteren i Botanik til Examen i Januar 1902. Ligeledes meddelte Kommissionen under s. D. en Student, der havde taget Prøven i Botanik i Sommeren 1900, Tilladelse til paa Grund af Sygdom først at tage Prøven i de 3 andre Fag i Sommeren 1901.

— Under 11te Februar 1901 meddelte Kommissionen en Studerende, der havde taget Prøven i Botanik i Sommeren 1900 og indstillet sig til Prøve i de 3 andre Fag i Januar 1901 men havde maattet afbryde Examen paa Grund af Sygdom, Tilladelse til i Sommeren 1901 at supplere de erhvervede Karakterer med Karakteren i mundtlig Kemi.

— I Anledning af et Andragende fra en Student, der var blevet rejseret til Examen i Januar 1900, om Fritagelse for paany at underkaste sig Prøve i praktisk Kemi og Tilladelse til at overføre den ham i Januar s. A. herfor givne Karakter laud. p. cet., da han paa Grund af Brystsvaghed ikke kunde taale at gaa paa Laboratoriet, bevilgede Ministeriet hans Andragende saaledes, »at den erhvervede Karakter ikke overføres, men at han ved fornyet Examen kun faar én Karakter i Kemi, nemlig i mundtlig Kemi og at denne regnes med fuld Værdi«, jfr. Univ. Aarb. f. 1899—1900 S. 394. Ved Ministeriets Skrivelse af 16de Marts 1901 blev der meddelt ham Tilladelse til med Bibeholdelse af Karakteren for Botanik i Sommeren 1899 og Karaktererne for Zoologi og Fysik i Januar 1900 at indstille sig til Prøve alene i mundtlig Kemi, »saaledes at Karakteren heri regnes dobbelt«.

— Et Andragende fra en Student, der havde indstillet sig til Prøve i Zoologi, Kemi og Fysik i Sommeren 1901 men ikke bestaaet Examen, om paany at indstille sig til Prøve i disse Fag i Januar 1902 med Bibeholdelse af Karakteren for Botanik i Sommeren 1900 blev under 11te Juni 1901 afslaaet af Kommissionen.

— Ministeriet meddelte under 15de Juni 1901 en Studerende, der havde taget Prøven i Botanik i Januar s. A., Tilladelse til at overføre Karakteren herfor til Prøven i de andre 3 Fag i Januar 1902.

b. Andre Afgjørelser.

Ved Skrivelse af 24de November 1900 meddelte Ministeriet Konsistorium, at det havde fritaget Professor, Dr. med. & phil. Jul. Thomsen for i Foraarshalvaaret 1901 at holde Forelæsninger for de lægevidenskabelige Studerende og Polyteknikerne over Metaller, hvorhos det havde bemyndiget ham til at overdrage Dr. phil. Emil Petersen at afholde disse Forelæsninger.

6. Skoleembedsexamen.

a. Ved det filosofiske Fakultet.

1. Kgl. Anordning af 16de Marts 1901 om en forandret Indretning af Skoleembedsexaminerne under det filosofiske Fakultet og Bekjendtgjørelse af 26de s. M. indeholdende nærmere Bestemmelser til Gjennemførelse af denne.

Fra det filosofiske Fakultet modtog Konsistorium under 22de Maj 1900 en Skrivelse med Bilag angaaende Forslag til Ændringer i Skoleembedsexamen under Fakultetet.

Fakultetet bemærkede følgende. Efter at det havde vist sig, at baade Lærere og Studerende vare utilfredse med forskellige Punkter i den nuværende Ordning, optog Fakultetet denne Sag til Drøftelse i Efteraaret 1899, og Sagen var siden blevet underkastet en yderst indgaaende Behand-

ling. Den havde været drøftet i flere Udvalg, den havde været forelagt saavel Censorerne som de Docenter, der deltog i Undervisningen til Examen; den var bleven fremlagt for de Studerende efter Anmodning af de forskjellige videnskabelige Foreninger af disse, og den var gjentagne Gange blevet behandlet i selve Fakultetet. Til Slutning havde man fra alle Sider enedes om det medfølgende Forslag til en Reform, ved hvilken man haabede, at Examen i højere Grad end nu blev afpasset efter Skolens Krav, at Studiet blev lettere, ved at man havde tilstedet en Deling af Examen, og at selve Prøven mere umiddelbart end nu blev en Modenhedsprøve.

Til nærmere Forstaaelse af Enkelthederne bemærkede Fakultetet følgende. Fakultetet havde tilladt sig at forme Forslagene til kgl. Anordning og en dertil svarende ministeriel Kundgjørelse saaledes, at der i Anordningen kun optoges de principielle Grundtræk, medens alle Detaillerne henvistes til Kundgjørelsen, deriblandt ogsaa Examensfordringerne i de enkelte Fag, som jo her vare ganske anderledes specificerede end ved nogen anden Universitetsexamen. Erfaringen viste, at man let kunde ønske mindre Ændringer foretagne i Fordringerne, og saadanne vilde det være lettere at gennemføre, naar Fordringerne fastsattes ved en ministeriel Kundgjørelse, hvad der ogsaa gjaldt de mange Bestemmelser om Examens praktiske Enkeltheder.

Fakultetet mente vel, at man kunde fastholde, at Skoleembedsexamen toges i tre Fag, ligesom den nuværende Adskillelse mellem Hoved- og Bifag kunde bibeholdes, men det syntes ubetinget uheldigt, at en Kandidat kunde bestaa Examen med saa daarlige Karakterer i et Bifag, at han i Virkeligheden aldeles ikke kunde antages at due til Lærer i dette Fag, og paa den anden Side saas der ingen Grund til at forhindre den, der ønskede det, at tage to Hovedfag i Stedet for kun ét eller i at godtgjøre sin Lærerdygtighed i flere end tre Fag; tværtimod vilde ved en saadan frivillig Udvildelse af Prøven de Vanskeligheder, der havde vist sig ved at forene Examens Fagkreds med Skolens Behov af Lærerkrafter, muligt tildels kunne hæves.

I Overensstemmelse hermed havde Fakultetet foreslaaet, at Kandidaten for at bestaa Examen skulde bestaa i hvert enkelt Fag (Kundgjørelsen § 7), medens det paa den anden Side blev tilladt, dels i Stedet for Bifag at tage Hovedfag, om man vilde uden Speciale (Anordningen § 2), dels at supplere Examen ved Tillægsprøver (Anordningen § 4), og det vilde vistnok være ønskeligt, om Ministeriet vilde træffe den Ordning, at en udenfor Universitetet aflagt Prøve i Gymnastik eller Sløjd kunde stilles jævnsides med en saadan Tillægsprøve.

Efter den nuværende Ordning var Latin tvunget Bifag ved de fleste Hovedfag; Erfaringen havde imidlertid tilfulde godtgjort det uheldige heri, og Fakultetet foreslog da at lade Sættningen af Examensgruppen bero paa frit Valg, dog med den ene Undtagelse, at Græsk altid burde være Bifag, naar Latin er Hovedfag (Anordningen § 3). Det nære Forhold mellem Latin og Græsk havde medført, at man havde foreslaaet indført et Dobbeltfag: Klassisk Filologi (Anordningen § 2).

Naar der var foreslaaet tilladt de Studerende at dele Examen i to Afdelinger (Anordningen § 5), var dette jo noget, der allerede var Tilfældet ved de fleste Embedsexaminer, og det vilde bevirke en meget betydelig

Lettelse af Examensforberedelsen; den Skærpelse af Examen, der laa i, at man nu vilde kræve Bestaaet i hvert enkelt Fag, vilde ogsaa opvejes af, at der ved en Deling af Examen blev Mulighed for at tage et enkelt Fag om (Kundgjørelsen § 6).

Hvad Karaktergivning angik, maatte man anse det for ønskeligt, at komme bort fra den nuværende Specialisering, hvorefter der blev givet en særskilt Karakter for hver enkelt skriftlig eller mundtlig Prøve; det var naturligere og mere oplysende at lade Karaktererne gjælde for de enkelte Underdiscipliner (Anordningen § 7). Naar det fastholdtes, at Kandidaten skulde bestaa i hvert af de Fag, han opgav, bortfaldt derved Motivet for den nuværende Pointskala, den saakaldte Ørstedeske, med dens geometriske Progression; i Stedet foresloges der indført en Skala med lige Afstande mellem hver Karakter (Kundgjørelsen § 8). For Hovedkaraktererne foresloges indført danske Navne (Anordningen § 7).

Hvad Examensmaaden angik, mente Fakultetet, at der vilde vindes meget ved, at der indførtes som Led i Prøven Opgaver med Hjælpemidler. Medens man nu helt igjennem var henvist til at prøve Kandidatens Modenhed og Forstaaelse sammen med, hvad han havde lært udenad, vilde Opgaver, ved hvis Besvarelse Kandidaten kunde raade over litterære Hjælpemidler, give ham Lejlighed til at vise, hvad han kunde udrette under Forhold, der bedre svarede til dem, som han siden vilde komme til at virke under. Som Form for denne Art Opgaver kunde anbefales, at Kandidaten arbejdede under Tilsyn i en Tid af indtil 10 Timer; Tilværelsen af det filologisk-historiske Laboratorium vilde lette den praktiske Ordning af denne Prøve. Det burde dog kunne tillades Kandidaten at afløse disse Opgaver helt eller delvis med Laboratoriumsopgaver, skrevne i selve Studietiden. De hertil sigtende Bestemmelser fandtes i Anordningen § 6, Kundgjørelsen § 5, idet man dog havde ment, at de nærmere Regler for Anvendelsen af Laboratoriumsopgaver til Examensbrug burde overlades Fakultetet; en Beslutning desangaaende, saaledes som Fakultetet agtede at tage den, hvis den foreslaaede Ordning blev gennemført, fandtes som Bilag. Da de større Opgaver vilde give Censorerne et ikke lidet forøget Arbejde, havde Fakultetet ment at maatte foreslaa, at Censorhonoraret ved Hovedfaget sattes lidt op (Kundgjørelsen § 11).

Hvad Examen iøvrigt angik, mente Fakultetet, at det ikke var heldigt, at den nuværende Ordning fastslog Omraadet for hver enkelt skriftlig Opgave og for Æmnerne til mundtlig Prøve; naar indenfor hvert Fag Underdisciplinerne fastsattes og deres Vægt bestemtes (Kundgjørelsen § 3), turde den nærmere Fordeling af Opgaver og Æmner til mundtlig Prøve bedst kunne overlades Fakultetet.

Examensfordringerne i de enkelte Fag havde Fakultetet underkastet en nøje Revision. Man havde derved lagt Vægt paa, at der i Hovedfaget burde findes et Speciale, ved Studiet af hvilket Kandidaten havde sat sig ind i Fagets Methode og Hjælpemidler; Prøven i dette burde ske gennem de nys nævnte Opgaver med Hjælpemidler eller de Laboratoriumsopgaver, der kunde træde i Stedet (Kundgjørelsen § 4, jfr. § 5). Ved Bifagene var Hovedvægten lagt paa selve det Stof, hvori der undervistes i Mellemlas-

serne. Man havde i det hele stræbt at sætte Kravene ned, især hvad angik det egentlige Hukommelsesstof.

Til de Bestemmelser, der særlig drejede sig om Skoleembedsexamen i de Fag, der hørte under det filosofiske Fakultet, var endnu føjet et Par Bestemmelser, der vedrørte Skoleembedsexamen i Almindelighed, og som Fakultetet foreslog optagne i en Anordning desangaaende, eventuelt sammen med den Nyordning af den praktiske Prøve, hvorom der forelaa Indstilling fra en af Ministeriet nedsat Komité. Hvad der her var foreslaaet, gik især ud paa i noget højere Grad end nu at betone den Forret til Ansættelse ved Statsskolerne, som naturlig nok burde tilkomme dem, der havde underkastet sig Skoleembedsexamen. Fakultetet skulde tilføje, at det gjerne vilde have optaget en Forhandling med det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet saavel herom som om andre Punkter i den foreslaaede Reform, men at dette Fakultet ikke havde ønsket at indlade sig herpaa. Det turde vel ogsaa siges, at der var en saa stor Forskjel mellem de Krav, som de to Fakulteter maatte gjøre gjældende ved Forholdet mellem Fagene indbyrdes og selve Examensmaaden, at det sikkert vilde være det heldigste, at Ordningen af disse Forhold blev truffen særskilt for Examinerne under hvert Fakultet.

Fakultetet anbefalede hermed denne vigtige Sag til Ministeriets villige Overvejelse. Den her foreslaaede Reform havde vakt stor Interesse og fundet kraftig Tilslutning; Fakultetet selv, der enstemmig havde vedtaget Forslaget, mente ogsaa, at der, hvis de indstillede Forandringer vandt Ministeriets Billigelse, vilde gjøres et betydningsfuldt Fremskridt til Baade for Studiet og for Skolen.

I Anledning det af det af filosofiske Fakultet indsendte Forslag til en Reform af Skoleembedsexamen udbad Konsistorium sig under 25de Maj 1900 en Erklæring fra det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet.

Det filosofiske Fakultets Forslag til en kgl. Anordning var saalydende:

1. Skoleembedsexaminer afholdes i Grupper af følgende Fag: Dansk, Tysk, Engelsk, Fransk, Latin, Græsk og Historie.

2. Til en Examensgruppe høre tre Fag, af hvilke mindst det ene skal være et Hovedfag med et særligt studeret Omraade (Speciale). Opgives flere Hovedfag, er det tilstrækkeligt at opgive Speciale i ét af dem. Ethvert af de i § 1 nævnte Fag kan gjøres til Hovedfag eller Bifag, og desuden kan Latin og Græsk forenes til et Fag: klassisk Filologi, der regnes lig med Latin som Hovedfag, med Græsk som Bifag eller omvendt.

3. S sammensætningen af Examensgruppen beror paa frit Valg; dog skal, naar Latin er Hovedfag, Græsk altid være Bifag.

4. Udover de til en Skoleembedsexamen nødvendige tre Fag er det enhver tilladt at underkaste sig Tillægsprøver i et hvilket som helst Antal Fag som Hovedfag eller Bifag.

5. Examen holdes to Gange aarlig; den kan enten tages samlet eller delt i to Afdelinger. Examinationen foretages af Universitetslærerne i vedvommende Fag under Tilstedeværelse af to undervisningskyndige Censorer.

6. Examen er i alle Fag dels skriftlig, dels mundtlig. Den skriftlige Prøve bestaar i Besvarelsen af Opgaver, dels større, hvortil det er tilladt

at benytte litterære Hjælpemidler, dels mindre uden saadanne. I Stedet for de større Opgaver kan det tillades de Studerende at indlevere til Prøvelse Afhandlinger, skrevne ved Universitetsøvelser i Studieaarene.

7. Ved Karaktergivning benyttes Pointsberegning. For hver af et Fags Underdiscipliner gives der en Karakter, der kan tillægges forskjellig Vægt efter Disciplinens Betydning. Af de enkelte Karakterer uddrages en Fagkarakter, af Fagkaraktererne atter Hovedkarakteren. De Hovedkarakterer, der gives, ere første Karakter, hvortil kan føjes Tillægget: med Udmærkelse, og anden Karakter.

8. Fordringerne i de enkelte Fag saavel som Karakterfordelingen fastsættes af Ministeriet efter Indstilling fra Fakultetet.

9. Examen efter denne Anordning afholdes første Gang i Januar 1901, efter Anordningen af 1883 sidste Gang i Sommeren 1904.

Desuden foreslog Fakultetet optaget i en kgl. Anordn. om Skoleembedsexamen i Almindelighed:

1. De, der have bestaaet Skoleembedsexamen, kaldes Candidati magisterii og skulle regelmæssigt have Forret til Embederne som Adjunker ved Statens lærde Skoler med tilhørende Realskoler, saaledes at der kun, naar særlige Grunde tale derfor, ved Besættelsen af saadanne Embeder skal kunne ses bort fra Kravet om denne Examen.

Candidati magisterii skulle, uanset hvad deres Hovedfag er, have Adgangsret til Embeder som Overlærere og Rektorer ved Statens lærde Skoler med tilhørende Realskoler. Dog kan et begrænset Antal af Overlærerembederne, foreløbig indtil en Fjerdedel, tildeles saadanne Adjunker uden Skoleembedsexamen, som under længere Tjenestetid have vist fortrinlig Dygtighed og Iver, og Overlærerne af denne Klasse skulle ogsaa, naar særlige Grunde tale derfor, kunne kaldes til Rektorembeder.

Den særlige Adgang til Rektor- og Overlærerembeder ved Statens lærde Skoler, der ifølge kgl. Anordn. af 2. Februar 1849, jfr. Lov af 28. Marts 1855 § 2, tilkommer filologiske Kandidater, bliver fremdeles disse forbeholdt, for saa vidt Skolens Tarv tilsteder det og de paagjældende Kandidater ere indtraadte i det lærde Skolevæsens Tjeneste før 1. September 1900.

2. Samme Rettigheder, som tilkomme Candidati magisterii, kunne erhverves af

- a. Theologiske Kandidater, som have taget Embedsexamen med laudabilis eller haud illaud. Imi gradus, naar de bestaa en Tillægsprøve enten i et af de ovfr. § 1, jvfr. § 2, nævnte Fag som Hovedfag med Speciale eller i to af disse Fag, det ene som Hovedfag uden Speciale, det andet som Bifag;
- b. Dem, som have bestaaet en Magisterkonferens under det filosofiske Fakultet i et af de ovfr. § 1 nævnte Fag, naar de supplere deres Konferens med to af de ovennævnte Fag som Bifag eller Hovedfag.

Det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet udtalte i Skrivelse af 23de Oktober 1900, at det ansaa følgende Ændringer i den af det filosofiske Fakultet foreslaaede Anordning i Almindelighed for at være nødvendige, naar Anordningen skulde finde Anvendelse paa den bestaaende Skoleem-

bedsexamen under det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet og paa alle de nu bestaaende Maader at erhverve de Rettigheder, som denne giver. Under 2. tilføjes mellem »kunne« og »erhverves«: indenfor det filosofiske Fakultet. Til Anordningen føjes som Nr. 3: »3. Indenfor det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet erhverves de Rettigheder, som efter denne Anordning tilkommer Candidati magisterii, ikke blot gennem Skoleembedsexamen, men ogsaa — ligesom de hidtidige Rettigheder — gennem de ved kgl. Anordning (25de Oktober 1883, A. § 6 og § 7, den sidste i den ved Resolution af 31te December 1889 fastsatte Affattelse) for det nævnte Fakultet bestemte Prøver og Tillægsprøver.

Det filosofiske Fakultet bemærkede i Skrivelse af 30te Oktober 1900, at det intet havde at indvende mod det matematisk-naturvidenskabelige Fakultets Tilføjelser. Det udtalte derhos Ønsket om, at under 9. Ordene »første Gang i Januar 1901« maatte blive rettede til: første Gang i Sommeren 1901.

Konsistorium anbefalede i Skrivelse af 10de November 1900 Sagen til Ministeriets velvillige Overvejelse.

I Skrivelse af 11te December s. A. til *Konsistorium* udbad *Ministeriet* sig — da det ikke saa sig i Stand til at indstille de under 1. anførte almindelige Bestemmelser til Fastsættelse ved kgl. Anordning, idet de paa-gjældende Forhold dels vare ordnede ved Lov, — Oplysning meddelt om, hvorvidt det filosofiske Fakultet da maatte ønske de under 2. a. og b. anførte Bestemmelser indstillede til kgl. Stadfæstelse i den foreliggende Skikkelse samt i benægtende Fald, hvilken Form man da maatte ønske, at der gaves dem.

Under 21de Februar 1901 indsendte *Konsistorium* en Erklæring af 21de Januar s. A. fra *det filosofiske Fakultet*, hvori dette udtalte, at naar det til Optagelse i en eventuel kgl. Anordning om Skoleembedsexamen i Almindelighed havde foreslaaet Regler om de Rettigheder, der tilkommer dem, som have bestaaet Skoleembedsexamen, var dette kun en Videreudførelse af de Regler, der allerede forelaa i Anordning af 25de Oktober 1883 A. § 6, og idet Fakultetet maatte anerkjende, at det foreslaaede stod i Strid med Lønningsloven af 1855, kunde det ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at dette formentlig ogsaa maatte gjælde Bestemmelserne i den nævnte Anordning. Her forelaa altsaa et Forhold, som det sikkert vilde være nødvendigt snart at faa ordnet paany ad Lovgivningens Vej, og Fakultetet henstillede, at man, naar Spørgsmaalet blev optaget til Overvejelse, vilde ændre Reglerne i den Retning, hvori de af det fremsatte Forslag pegede. Fakultetet bemærkede derhos, at det under disse Forhold skulde frafalde Ønsket om, at der udstedtes en kgl. Anordning om Skoleembedsexamen i Almindelighed og i Stedet indstille, at den i den foreslaaede Anordning § 9 forandredes til § 11 og at der foran den blev indskudt;

»9. De, der have taget Skoleembedsexamen, kaldes Candidati magisterii.

10. Theologiske Kandidater, som have taget Embedsexamen med Hovedkarakteren Laudabilis eller Haud illaudabilis primi gradus, ligesom de, der have underkastet sig en Magisterkonferens under det filosofiske Fakultet i et af de ovenfor § 1, jfr. § 2, nævnte Fag, kunne lade deres Embedsexamen

men eller Magisterkonferens træde i Stedet for en Del af Prøven ved Skoleembedsexamen, saaledes at a. Theologiske Kandidater kun behøve at bestaa en Prøve i et af de ovenfor nævnte Fag som Hovedfag med Speciale eller i to af disse Fag, det ene som Hovedfag uden Speciale, det andet som Bifag; b. de, som have bestaaet en Magisterkonferens, kun behøve at bestaa en Prøve i to andre af de ovennævnte Fag som Hovedfag eller Bifag.

Da ved Anordningen kun Indretningen af Prøven blev ændret, men ikke de til samme knyttede Rettigheder, henstillede Fakultetet, at Anordningen blev kaldet: Anordning om en forandret Indretning af Skoleembedsexamen under det filosofiske Fakultet.

Under 23de Marts 1901 modtog Konsistorium fra Ministeriet

Kgl. Anordning af 16de Marts 1901 om en forandret Indretning af Skoleembedsexaminerne under det filosofiske Fakultet.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, etc. etc. Gjør vitterligt: Efter de Os af Vor Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet allerunderdanigst foredragne Omstændigheder ville Vi herved aller-naadigst have anordnet følgende Regler angaaende de ved Anordning af 25de Oktober 1883 indrettede Skoleembedsexaminer under det filosofiske Fakultet ved Københavns Universitet, hvilke Regler træde i Stedet for de i bemeldte Anordning indeholdte:

1. Skoleembedsexaminer under det filosofiske Fakultet afholdes i Grupper af følgende Fag: Dansk, Tysk, Engelsk, Fransk, Latin, Græsk og Historie.

2. Til en Examensgruppe høre tre Fag, af hvilke mindst det ene skal være et Hovedfag med et særligt studeret Omraade (Speciale). Opgives flere Hovedfag, er det tilstrækkeligt at opgive Speciale i ét af dem. Ethvert af de i § 1 nævnte Fag kan gøres til Hovedfag eller Bifag, og desuden kan Latin og Græsk forenes til et Fag: klassisk Filologi, der regnes lig med Latin som Hovedfag med Græsk som Bifag eller omvendt.

3. Sammensætningen af Examensgruppen beror paa frit Valg; dog skal, naar Latin er Hovedfag, Græsk altid være Bifag.

4. Udover de til en Skoleembedsexamen nødvendige tre Fag er det enhver tilladt at underkaste sig Tillægsprøver i et hvilket som helst Antal Fag som Hovedfag eller Bifag.

5. Examen holdes to Gange aarlig; den kan enten tages samlet eller delt i to Afdelinger. Examinationen foretages af Universitetslærerne i vedkommende Fag under Tilstedeværelse af to undervisningskyndige Censorer.

6. Examen er i alle Fag dels skriftlig, dels mundtlig. Den skriftlige Prøve bestaar i Besvarelsen af Opgaver, dels større, hvortil det er tilladt at benytte litterære Hjælpemidler, dels mindre uden saadanne. I Stedet for de større Opgaver kan det tillades de Studerende at indlevere til Prøvelse Afhandlinger, skrevne ved Universitetsøvelser i Studieaarene.

7. Ved Karaktergivningen benyttes Pointsberegning. For hver af et Fags Underdiscipliner gives der en Karakter, der kan tillægges forskjellig Vægt efter Disciplinens Betydning. Af de enkelte Karakterer uddrages en Fagkarakter, af Fagkaraktererne atter Hovedkarakteren. De Hovedkarak-

terer, der gives, ere første Karakter, hvortil kan føjes Tillægget: med Udmærkelse, og anden Karakter.

8. Fordringerne i de enkelte Fag saavel som Karakterfordelingen fastsættes af Ministeriet efter Indstilling fra Fakultetet.

9. De, der have bestaaet en Skoleembedsexamen kaldes Candidati magisterii.

10. Theologiske Kandidater, som have taget Embedsexamen med Hovedkarakteren Laudabilis eller Haud illaudabilis primi gradus, ligesom ogsaa de, der have underkastet sig en Magisterkonferens under det filosofiske Fakultet i et af de ovenfor § 1, jfr. § 2, nævnte Fag, kunne lade deres Embedsexamen eller Magisterkonferens træde i Stedet for en Del af Prøven ved Skoleembedsexamen, saaledes at

a. theologiske Kandidater kun behøve at bestaa en Prøve i et af de ovenfor nævnte Fag som Hovedfag med Speciale eller i to af disse Fag, det ene som Hovedfag uden Speciale, det andet som Bifag.

b. de, som have bestaaet en Magisterkonferens, kun behøve at bestaa en Prøve i de to andre af de ovennævnte Fag som Hovedfag eller Bifag.

11. Examen efter denne Anordning afholdes første Gang i Sommeren 1901, efter Anordningen af 1883 sidste Gang i Sommeren 1904.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Fra Ministeriet modtog Konsistorium under 26de Marts s. A.

Kirke- og Undervisningsministeriets Bekjendtgjørelse af 26de Marts 1901 indeholdende nærmere Bestemmelser til Gjennemførelse af kgl. Anordning af 16de Marts 1901 om en forandret Indretning af Skoleembedsexaminerne under det filosofiske Fakultet

Under Henvisning til kgl. Anordning af 16de Marts 1901 om en forandret Indretning af Skoleembedsexaminerne under det filosofiske Fakultet vil Ministeriet herved have fastsat følgende:

Examensfordringerne.

1. Om Examensfordringerne er i Almindelighed at mærke følgende:

Det Speciale, der skal opgives ved Hovedfagene, maa være studeret efter Kilderne og med Kjendskab til den vedkommende videnskabelige Litteratur. Det maa være et naturligt afgrænset Omraade af ret vid Udstrækning, der ordentligvis bør have Berøring med, hvad der kan komme til Anvendelse ved Skoleundervisningen; iøvrigt kan det tages noget videre eller snævrere, saaledes at der i sidste Tilfælde kræves et mere indgaaende Studium.

Ogsaa udenfor Specialet maa Examinanden opgive som læste forskellige nyere videnskabelige Behandlinger af Æmner, henhørende under hans Hovedfag.

Naar et Sprog er Hovedfag, forudsættes det, at Examinanden har Færdighed i at benytte Fagets almindelige filologiske Hjælpemidler. Indsigten i det enkelte Sprogs Udviklingshistorie maa være forbundet med Kjendskab til den sammenlignende Sprogvidenskabs Methode og Resultater, især for saa vidt disse ere af Betydning for vedkommende Sprog. I de fremmede

Sprog kræves kun en kortere almindelig Oversigt over hele Litteraturhistorien; fyldigere Kundskab maa Examinanden derimod have om de Værker, han opgiver som læste, deres Forfattere og Plads i Litteraturens og Sprogets Historie samt de Kulturforhold, der berøres i dem.

2. Fordringerne i de enkelte Fag ere følgende:

a. *Dansk.*

Som Hovedfag. Examinanden skal have grundigt og omfattende Kjendskab til det danske Sprog i dets nuværende Skikkelse og til dets Udviklingshistorie (derunder indbefattet dets Dialekter), forbundet med Indsigt i de nordiske Sprogs Historie i det hele. For Oldsprogets Vedkommende kræves der en saadan Indsigt i dets Grammatik og Ordforraad, at Examinanden er i Stand til med Lethed at oversætte et ikke for vanskeligt Stykke af en ikke-læst Saga; til Svensk maa han have saa meget Kjendskab, at han med Lethed kan læse en nyere Forfatter. Han skal være bekendt med den danske Litteraturs Hovedværker og have en fyldig Oversigt over dens Historie fra de ældste Tider, samt kjende Hovedpunkterne af den norske og svenske Litteraturhistorie, og han maa have en klar og sikker Oversigt over den oldislandske og den gammelnorske Litteraturs og Kulturs Historie.

Som Grundlag for Studiet af det ældre Sprog opgives som læst:

a. Af ældre Dansk: mindst 50 Sider af Eriks sjællandske Lov og mindst 25 Sider af den skaanske Lov i Thorsens Udgaver; 1 Bog af jyske Lov; de første 85 Sider af Brandts gammeldanske Læsebog og $\frac{2}{3}$ af Litteraturprøverne fra 15de Aarhundrede i samme Bog.

b. I Oldsproget: Et Udvalg af den ældre Edda, svarende til Halvdelen af de mythiske og Halvdelen af de heroiske Kvad; Gylfaginning; et Udvalg af Skjaldedigtningen af Omfang som Halvdelen af Wiséns Carmina norrøna; af den prosaiske Litteratur Olaf den Helliges Saga i Heimskringla eller et dertil svarende Udvalg af de historiske Sagaer; Njáls Saga eller et dertil svarende Udvalg af de islandske Ættesagaer (Versene, der findes i de her nævnte Prosaskrifter, kræves ikke læste); et Afsnit i Graagaasen, svarende til omtrent 50 Sider i Finsens Udgave af Konungsbók, samt mindst 20 Kapitler af Kongespejlet.

Endelig skal Examinanden opgive et Speciale. Som saadant kan vælges a) litterært eller kulturhistorisk: En Litteraturperiode (f. Ex. Romanikens Gjennembrud i Norden); en Litteraturgrens Udvikling gennem Tiderne (f. Ex. Folkevisedigtningen; Læredigtet i Nordens poetiske Litteratur); en Forfattergruppe eller en enkelt fremtrædende Hovedforfatter i hans Forhold til Samtiden og Aandslivet i det hele (Holberg, eller Holberg som Komediedigter; Oehlenschläger, eller Oehlenschläger-Tegnér; J. L. Heiberg og hans Skole); Absalonstidens Litteratur og Kultur; Islands Topografi i Sagatiden; den nordiske Mythologi, eller lignende; b) sprogligt: Det danske Sprogs Udvikling indenfor et længere Tidsrum; en Hovedside af Grammatiken (Lyd-, Bøjnings-, Orddannelses-, Ordfojningslære) gennem alle Sprogets Perioder; Bevægelserne i det danske Ordforraad gennem Tiderne eller lignende.

Som Bifag. Examinanden skal have et forsvarligt Kjendskab til dansk Sprog og Litteratur med særlig Vægt paa Tiden efter Aar 1700. Af ældre Dansk opgives et Pensum, der svarer til de første 85 Sider i Brandts gammel-danske Læsebog og til Halvdelen af Litteraturprøverne fra 15de Aarhundrede i samme Bog.

Examinanden maa have saa meget Kjendskab til Oldsproget i grammatikalsk og lexikalsk Henseende, som kan vindes ved en Grammatik af Omfang som Wimmers oldnordiske Formlære til Skolebrug og ved Læsning af et Pensum Prosa og Poesi, der svarer til sammes oldnordiske Læsebog. Desuden maa han have saa meget Indsigt i svensk Sprog og Litteratur, at han med Lethed kan læse en nyere Forfatter.

b. Tysk.

Som Hovedfag. Examinanden skal have grundigt og omfattende Kjendskab til det tyske Sprog i dets nuværende Skikkelse og Indsigt i dets Udviklingshistorie fra de ældste Tider. Han maa have praktisk Færdighed i at bruge Sproget baade skriftlig og mundtlig og vise Evne til at forstaa en ikke-læst Text af en Forfatter fra Tiden efter Aar 1600; dertil maa føjes et vist Kjendskab til de vigtigste tyske Dialekter. Han maa have en Oversigt over den tyske Litteraturs Historie fra de ældste Tider, hvorved man særlig lægger Vægten paa Tiden efter Opitz's Reform.

Som Grundlag for Studiet af det ældre Sprog opgives som læst af Gotisk 25 Sider af Evangelierne (beregnet efter Heynes Udgave), af Oldhøjtysk 40 Sider (efter Braunes Althochdeutsches Lesebuch), hvoriblandt den oldhøjtyske Alliterationspoesi, og af middelhøjtysk Poesi saa meget som 5000 Langvers, deriblandt Stykker af Nibelungen, Riddereposet, Minnesangs Frühling og Walther von der Vogelweide. Af Tysk fra det 16de og 17de Aarhundrede opgives som læst 5 forskellige Numre af Neudruckte deutscher Litteraturwerke des XVI. und XVII. Jahrhunderts, deriblandt Skrifter af Luther og Hans Sachs. Af Litteraturen fra 1700 indtil Nutiden opgives som statarisk læst 10 litterære Hovedværker, dels Prosa, dels Poesi fra forskellige Perioder og af forskellige Forfattere, blandt hvilke Lessing, Goethe og Schiller; af det kursorisk læste opgives 15 Værker (o. 3000 Sider) af Litteraturen efter Aar 1800. Af højtyske og nedertyske Dialektforfattere opgives som læst saa meget som Hebels Allemannische Gedichte og 100 Sider af Fritz Reuters Ut mine Stromtid.

Endelig skal Examinanden opgive et Speciale. Som Exempler paa saadanne nævnes: a) litterære: Den første schlesiske Skole; Lessing; Sturm- und Drangperioden; Goethe eller Schiller med særligt Eftertryk paa en bestemt Periode af deres Liv; den romantiske Skole; det unge Tyskland; b) sproglige: Det tyske Sprogs Udvikling indenfor et længere Tidsrum; historisk Lyd- eller Formlære; moderne Lydlære; et udvalgt Afsnit af Formlæren eller Syntaxen gennem alle Sprogets Perioder; Orddannelseslære; en tysk Dialekt gennem alle Sprogets Perioder.

Som Bifag. Der kræves praktisk Sprogbeherskelse med Sikkerhed i Sprogets Grammatik og saa megen Kundskab i Sprogets Historie, som For-

staaelsen af det moderne Skriftsprog kræver, samt en kortere Udsigt over Litteraturens Historie med særlig Vægt paa Tiden efter 1624.

Af Tysk fra det 16de og 17de Aarhundrede opgives som læst 3 Numre (deriblandt 1 af Luther) af Neudruckte deutscher Litteraturwerke des XVI. und XVII. Jahrhunderts. Af Litteraturen fra 1700 til Nutiden opgives som statarisk læst 6 litterære Hovedværker, dels Prosa, dels Poesi, af forskellige Forfattere, blandt hvilke Lessing, Goethe og Schiller; af det kursorisk læste opgives 8 Værker (o. 1600 Sider) af Litteraturen efter Aar 1800.

c. Engelsk.

Som Hovedfag. Examinanden skal have grundigt og omfattende Kjendskab til det engelske Sprog i dets nuværende Skikkelse og Indsigt i dets Udviklingshistorie fra de ældste Tider. Han maa have praktisk Færdighed i at bruge Sproget baade skriftlig og mundtlig og vise Evne til at forstaa en ikke-læst Text af en Forfatter fra den nyengelske Periode (Shakespeare inkl.). Han maa have en Oversigt over den engelske Litteraturs Historie fra de ældste Tider, hvorved man særlig lægger Vægt paa Tiden fra Midten af det 16de Aarhundrede.

Som Grundlag for Studiet af det ældre Sprog opgives som læst 60 Sider af oldengelsk og 100 Sider af middelengelsk Prosa og Poesi, deriblandt Chaucer. Af nyengelsk Litteratur opgives som statarisk læst 3 Dramaer af Shakespeare samt 6 andre litterære Hovedværker, dels Prosa, dels Poesi, fra forskellige Perioder og af forskellige Forfattere; af det kursorisk læste opgives 15 Værker (o. 3000 Sider) af Litteraturen efter Aar 1800.

Endelig skal Examinanden opgive et Speciale. Som Exempler paa saadanne nævnes: a) litterære: Shakespeares nærmeste Forgængere; Shakespeares Romerdramer; Miltons Poesi med særligt Eftertryk paa den første eller den sidste Periode; Pope og hans Kreds; den periodiske Essay-Litteratur i det 18de Aarhundrede; Thomson, Collins, Gray; »Søskolen«; Byron; den historiske Roman i det 19de Aarhundrede; Dickens; Ægteparret Browning; b) sproglige: Det engelske Sprogs Udvikling indenfor et længere Tidsrum; historisk Lyd- eller Formlære; nyengelsk Lydlære og Orthografi; et udvalgt Afsnit af Formlæren eller Syntaxen; Orddannelseslære; c) Skotsk Sprog og Litteratur.

Som Bifag. Der kræves praktisk Sprogbeherskelse med Sikkerhed i Sprogets Grammatik og saa megen Kundskab i Sprogets Historie, som Forstaaelsen af det moderne Skriftsprog kræver, samt en kortere Oversigt over Litteraturens Historie med særlig Vægt paa Tiden efter Midten af det 16de Aarhundrede.

Der opgives som statarisk læst to af Shakespeares Dramer samt 4 andre litterære Hovedværker, dels Prosa, dels Poesi, hovedsagelig af de sidste hundrede Aars Litteratur; af det kursorisk læste opgives 8 Værker (o. 1600 Sider) af Litteraturen efter Aar 1800.

d. Fransk.

Som Hovedfag. Examinanden skal have grundigt og omfattende Kjendskab til det franske Sprog i dets nuværende Skikkelse og Indsigt i dets

Udviklingshistorie fra de ældste Tider. Han maa have praktisk Færdighed i at bruge Sproget baade skriftlig og mundtlig og vise Evne til at forstaa en ikke-læst Text af en Forfatter fra Tiden efter Aar 1600. Han maa have en Oversigt over den franske Litteraturs Historie fra de ældste Tider, hvorved man lægger særlig Vægt paa Tiden efter Aar 1600.

Som Grundlag for Studiet af det ældre Sprog opgives som læst 70 Sider af oldfransk Poesi og Prosa. Af Fransk fra det 16de Aarhundrede opgives 70 Sider af en Chrestomathi; af Fransk fra det 17de og 18de Aarhundrede 8 litterære Hovedværker, dels Prosa, dels Poesi, af forskellige Forfattere, blandt hvilke Corneille (eller Racine), Molière og Voltaire (eller Rousseau). Af det kursorisk læste opgives 10 Værker (o. 2000 Sider) af Litteraturen efter Aar 1800.

Endelig skal Examinanden opgive et Speciale. Som Exempler paa saadanne nævnes: a) litterære: Corneille; Molière (eller Molière et la préciosité); les Provinciales; Diderot; V. Hugo som Dramatiker (Lyriker); A. de Vigny og den historiske Roman; Dumas fils og det nyere Drama; H. de Balzac; b) sproglige: Historisk Lydlære; moderne Lydlære; moderne Metrik; et udvalgt Afsnit af Formlæren, Syntaxen eller Orddannelseslæren.

Som Bifag. Der kræves praktisk Sprogbeherskelse med Sikkerhed i Sprogets Grammatik og saa megen Kundskab i Sprogets Historie, som Forstaaelsen af det moderne Skriftsprog kræver, samt en kortere Oversigt over Litteraturens Historie med særlig Vægt paa Tiden efter Midten af det 16de Aarhundrede.

Af Fransk fra det 17de og 18de Aarhundrede opgives som læst 6 litterære Hovedværker af forskellige Forfattere, blandt hvilke Corneille (eller Racine), Molière og Voltaire (eller Rousseau). Af det kursorisk læste opgives 8 Værker (o. 1600 Sider) af Litteraturen efter Aar 1800.

e. Latin.

Som Hovedfag. Examinanden skal have grundigt og omfattende grammatikalsk og lexikalsk Kjendskab til det latinske Sprog i dets to vigtigste Litteraturperioder, samt Kjendskab til Sprogets Historie. Han maa vise, at han har Indsigt i Grundsætningerne for Oldtidsskrifternes Kritik og Fortolkning. Han maa have tilegnet sig en kort systematisk Oversigt over Bidisciplinerne (Oldtidshistorie, Antikviteter, Litteraturhistorie, Kunsthistorie, Mythologi og Religionshistorie) i deres hele Omfang og tillige have skaffet sig fyldig Indsigt i de centrale Dele af hver enkelt Disciplin, især for saa vidt de ere af Betydning for Forstaaelsen af det opgivne Forfatterpensum. Særlig maa han i Historie have gjort sig bekendt med en større Fremstilling af Tiden fra den anden puniske Krig til Slutningen af 1ste Aarhundrede e. Kr.

Examinanden maa som læst med Benyttelse af gode Hjælpemidler opgive i det mindste: a) af Ciceros Taler 400 Kapp., af hans didaktiske Skrifter 400 Kapp., af Brevene saa meget som svarer til 4 Bøger; b) af Sølvalderens ikke-historiske Prosa saa meget som 100 Sider (ved Sider uden nærmere Tilføjelse forstaaes her og i det følgende Teubnerske Textsider); c) af historiske Forfattere (fra Cæsar og Sallust til Tacitus og Suetonius)

ialt saa meget som 550 Sider, deraf mindst 4 Bøger af Livius og 3 af Tacitus; d) af Vergils Æneide 6 Bøger; Horats's Breve og saa meget som 1 Bog af Satirerne; af sammes Oder og Epoder tilsammen 3000 Vers; en Komædie af Plautus og en af Terents; af andre Digterværker et Udvalg paa 2500 Vers.

Endelig skal Examinanden opgive et Speciale. Som saadant kan vælges en Hovedforfatter eller en Forfattergruppe, et Afsnit af Sprog-historien eller af en af Bidisciplinerne. Indenfor Specialet maa Exami-nanden have Kjendskab til den antike Overleverings Beskaffenhed og til den nyere Filologis vigtigste Arbejder. Som Exempler nævnes: Ciceros Filosofi; Vergil; den romerske Elegi; den romerske Satire; Roms Historie fra Græcernes Optræden til Sullas Død; den Augusteiske Tid; Princi-patets Forfatning indtil Hadrian; romerske Privatantikviteter; romersk Finansvæsen eller Krigsvæsen; agrariske Bevægelser i Romerstaten; romersk Religionshistorie; latinsk Lydlære; et Hovedafsnit af Formlære eller Syn-taxen. (Se ogsaa under »Klassisk Filologi«.)

Som Bifag. Examinanden maa have sikkert Kjendskab til det latinske Sprogs Grammatik og almindelige Ordforraad. I Oldtidshistorie, Antikvi-teter, Litteraturhistorie og Mythologi maa han have tilegnet sig en kort systematisk Oversigt, som han maa fuldstændiggjøre ved en noget fyldigere Indsigt i de Dele af disse Discipliner, der ere af særlig Betydning for For-staaelsen af det opgivne Forfatterpensum.

Examinanden skal opgive som læst: a) af Ciceros Taler og didaktiske Skrifter 500 Kapp.; b) af historisk Prosa Cæsars og Hirtius's Gallerkrig; Sallusts Catilina og Jugurtha; 100 Sider af Livius; c) af Seneca og Tacitus ialt 80 Sider; d) tre Bøger af Vergils Æneide; 3000 Vers af Ovid; Horats's Breve og to Bøger af hans Oder; af anden Poesi ialt 1500 Vers.

f. Græsk.

Som Hovedfag. Fordringerne i sproglig og real Kundskab svare til dem, der ere opstillede for Latin som Hovedfag (der kræves nøje Kjendskab særlig til den ioniske og den attiske Sprogform; i Historie kræves læst en større Fremstilling af Grækenlands Historie indtil Alexander den Store inklusive).

Som læst maa mindst opgives: a) af ionisk Litteratur 16000 Vers af Homer og 500 Kapp. af Herodot; b) 2 Bøger af Thukydid; 200 Sider af Plato; af anden attisk Prosa 400 Sider af forskellige Forfattere og Stil-arter; c) af senere græsk Prosa (efter Aar 300) 200 Sider; d) af Poesi udenfor Homer 2 Tragedier og 1 Komædie, desuden 1000 Vers Lyrik.

Fordringerne i Specialet ere som i Latin som Hovedfag. Exempler: Homer (eller Homer med særligt Hensyn til en Side af den homeriske Filologi, f. Ex. Sproghistorie eller højere Kritik); Platon (eller Platon med særligt Hensyn til en Side af hans Filosofi, f. Ex. hans Samfundslære); en af de tre Tragikere; ældre græsk Historieskrivning; den før-Sokratiske Filosofi; den græske Veltalenheds Udvikling indtil Isokrates; Athens For-fatningshistorie til 403; Spartas Forfatning; den Perikleiske Tid; Thebens Hegemoni; Alexander den Store; græsk Gudemythologi (med særligt Hensyn

til mythologisk Methode); græsk Arkitektur; de forskjellige græske Forbundsannelser; Dialekterne i Litteraturen eller visse af dem; græsk Lydlære; et Hovedafsnit af Formlære eller Syntaxen. (Se ogsaa under »Klassisk Filologi«.)

Som Bifag. Examinanden maa have sikkert Kjendskab til det græske Sprogs Formlære, samt være hjemme i alle vigtigere Sætninger af Syntaxen. Bidisciplinerne læses i et Omfang som ovenfor ved Latin som Bifag.

Examinanden skal opgive som læst: a) af Iliaden og Odysseen ialt 9000 Vers; af Herodot 300 Kap.; b) af Platon Apologien, Kriton og en større Dialog (tilsammen o. 150 Sider); af anden attisk Prosa 250 Sider; c) én Tragedie.

g. Klassisk Filologi.

a) Græsk: Der kræves et paa omfattende Læsning grundet Kjendskab til Hovedforfatterne indenfor den klassiske Periode (indtil de attiske Talere inkl.) og noget Bekjendtskab med den efterklassiske Litteratur (særlig Polyb, Plutarch, Lukian og den alexandrinke Poesi) gennem mindre Prøver. Der opgives som læst mindst 16000 Vers af Homer, 5000 Vers anden Poesi, 1000 Sider klassisk Prosa og 200 Sider senere Prosa.

b) Latin: Kjendskab til Hovedforfatterne som ved Græsk indtil Tacitus inkl.; mindre Prøver af Forfattere, der ligge Skolen fjernere. Der opgives som læst 14000 Vers Poesi, 1200 Sider Prosa.

I begge Fag kræves: Sprogfærdighed, Indsigt i Sproghistorien og Kjendskab til Filologiens Methode og Hjælpemidler i samme Omfang som i Latin som Hovedfag. Bidisciplinerne (de samme som under Latin som Hovedfag) maa tilegnes i det Omfang, som Forstaaelsen af det læste kræver, støttet ved en kort, systematisk Oversigt over Hovedtrækkene.

Fordringerne i Specialet ere som i Latin som Hovedfag. Som Exempler nævnes, foruden de under Latin og Græsk som Hovedfag anførte: Sammenlignende Behandling af Afsnit af latinsk og græsk Grammatik; den nyere Komædie; Opdragelse og Undervisning i Oldtiden; Oldtidens Forestillinger om Livet efter Døden. (Specialer af denne Art kunne ogsaa vælges af dem, der have Latin eller Græsk som Hovedfag.)

h. Historie.

Som Hovedfag. Examinanden skal have en klar og paalidelig Oversigt over den almindelige Historie, af hvilken den klassiske Oldtid og Tiden efter 1789 bør være tilegnet i noget større Omfang end de andre Perioder. Foruden Kjendskab til den politiske Historie kræves der Forstaaelse af Aands- og Samfundslivets samt de materielle Vilkaars Udvikling. Mere indgaaende Kundskab forlanges i Nordens Historie, saaledes at der lægges særlig Vægt paa, hvad der vedrører Danmarks indre Udvikling.

Examinanden skal have saavel theoretisk som praktisk Forstaaelse af den historiske Gransknings Væsen og Methode og et passende Kjendskab til Historiens Hjælpe- og Bividenskaber. Han skal kjende Hovedtrækkene af den historiske Videnskabs Udvikling og have stiftet Bekjendtskab med mindst 10 fremragende Historieværker fra nyere eller ældre Tid. Han skal

derhos paa fem Punkter, valgte i forskjellige Tidens og Landes Historie, dog udenfor den særlig studerede Periode, opgive, at han har læst speciellere Fremstillinger. Examinanden skal have nogen historisk Litteraturkundskab, og af Hensyn til Latinens Vigtighed for Historikeren skal han opgive som læst saa meget som 150 Teubnerske Textsider af forskjellige Prosaforfattere udenfor det i Skoletiden læste samt af Aktstykkesamlinger; mindst Halvdelen heraf skal være Middelalders-Latin.

Examinanden skal være inde i Samfundslæren. Han skal saaledes have Kjendskab til den almindelige Statsret og dens Udvikling og besidde Oversigt over de vigtigere Staters Forfatning og Styrelsesmaade i Nutiden; han maa endvidere have tilegnet sig Grundtrækkene af Danmarks Forfatning og Forvaltning. Han skal være bekendt med Nationaløkonomiens Grundbegreber og have fulgt de økonomiske Systemers Udvikling i nyere Tid. Omfanget bestemmes saaledes, at Stoffet kan være gennemgaaet i o. 90 Timers Forelæsning.

For at godtgjøre, at Examinanden forstaar at opfatte og gjengive, hvad den historiske Granskning har fremdraget, skal han som Speciale have studeret et enkelt Tidsafsnit. Han skal her have sat sig ind i de vigtigste Fremstillinger og gjort sig bekendt med alle Hovedkilder eller — hvor Stoffet er rigt — med flere saadanne af forskjellig Art; han skal i Almindelighed have Kundskab om, hvad Kildestof der findes, og maa være orienteret i den videnskabelige Speciallitteratur; endelig skal han paa enkelte angivne Punkter have studeret hele det trykte Kildestof og have fulgt dets Bearbejdelse. Som Exempler paa saadanne Perioder nævnes: Danmark 1076—1241, 1340—1448, 1588—1660, 1730—84; Sverrig 1632—1718; Grækenland i det 5te Aarhundrede før Kr.; Roms Historie fra Graccherne indtil Cæsars Død; Augustus og de juliske Kejsere; England 1066—1215, 1714—83; Frankrig 1589—1661, 1815—48; Tyskland under Hohenstaufferne; Preussen 1701—86.

Som Bifag. Examinanden skal have den samme Kundskab i almindelig Historie og Nordens Historie som ved Hovedfaget; dog kræves ikke den ved dette forlangte Læsning af videnskabelige Behandlinger. Fremdeles skal han have Kjendskab til den historiske Gransknings Væsen og Methode og den historiske Videnskabs Udvikling. Af Samfundslæren maa han kjende Grundtrækkene af den almindelige Statsrets og de økonomiske Systemers Udvikling.

Examensordningen.

3. De Underdiscipliner, hvori hvert Fag falder, og Værdien af de Karakterer, der gives deri, ere:

I Hovedfagene:

<i>Dansk:</i>		Dansk (med norsk og svensk) Litteratur og Litteraturhistorie....	2
Oldnordisk, Sprog og Realdiscipliner, regnes for	2	Specialet	2
Dansk Sprog og Sproghistorie med Svensk og Norsk	2		

<i>Tysk, Engelsk, Fransk:</i>		Græsk: Exegese og Kritik regnes	
Sprogfærdighed regnes for.....	2	for	2
Sproghistorie	1	— : Realdisciplinerne	1
Forfatterlæsning	2	Latin: Sprogfærdighed og Sprog-	
Litteraturhistorie	1	historie	2
Specialet	2	— : Exegese og Kritik	2
		— : Realdisciplinerne	1
		Specialet	2
<i>Latin, Græsk:</i>		<i>Historie:</i>	
Sprogfærdighed og Sproghistorie.	2	Almindelig Historie	2
Exegese og Kritik	2	Nordens Historie	1
Realdisciplinerne	2	Methode, Hjelpe- og Bividen-	
Specialet*)	2	skaber, historisk Læsning....	2
		Samfundslære	1
		Specialet	2
<i>Klassisk Filologi:</i>			
Græsk: Sprogfærdighed og Sprog-			
historie	2		
<i>I Bifagene:</i>			
<i>Dansk:</i>		<i>Latin og Græsk:</i>	
Dansk Sprog med Oldnordisk og		Sproglig Kundskab	2
Svensk	2	Realkundskab	2
Dansk Litteratur og Litteratur-		<i>Historie:</i>	
historie	2	Almindelig Historie	2
		Nordens Historie	1
		Methode m. m.	1
<i>Tysk, Engelsk, Fransk:</i>			
Sprogfærdighed	2		
Forfatterlæsning	1		
Litteraturhistorie	1		

4. I ethvert Fag kunne Underdisciplinerne prøves skriftlig eller mundtlig eller paa begge Maader. Kun Specialet prøves ene skriftlig, nemlig ved én eller to Opgaver med Hjælpemidler, idet Examinator dog er berettiget til under den mundtlige Examination at stille Spørgsmaal med Hensyn til de besvarede Opgaver for at prøve Kandidatens Arbejds metode og Forstaaelse.

5. Den skriftlige Prøve bestaar i Hovedfaget i Besvarelse af én eller to større og henholdsvis tre eller to mindre Opgaver. De mindre Opgaver besvares uden Hjælpemidler i fire Timer. De større Opgaver, af hvilke i alt Fald den ene skal falde ind under Specialet, besvares i en Tid af indtil ti Timer under Tilsyn, men med Benyttelse af litterære Hjælpemidler efter Regler, der nærmere fastsættes af Fakultetet; den ene af disse Opgaver kan Examinator dog ombytte med to mere begrænsede, der besvares paa samme Maade, dog saaledes at den samlede Tid for begge ikke maa overstige ti Timer. I Stedet for at underkaste sig den skriftlige Prøve i Specialet kan det, for saa vidt Forholdene i Faget tilstede det, tillades Kandidaten at fremlægge to Afhandlinger, skrevne ved Universitetsøvelser; her-

*) Hvis Specialet i de klassiske Sprog vælges i Realdisciplinerne, sættes Exegese og Kritik til 3, Realdisciplinerne til 1.

om træffer Fakultetet nærmere Bestemmelse, ligesom det ogsaa afgjør, hvorvidt en lignende Afløsning kan tillades overfor større Opgaver, hvis Æmne falder udenfor Specialet.

I Bifaget bestaar den skriftlige Prøve af to mindre Opgaver, der besvares uden Hjælpemidler i fire Timer. — Opgives et Hovedfag uden Speciale, bortfalder i alt Fald den ene af de større Opgaver.

6. Examen kan tages enten samlet eller i to Dele. I sidste Tilfælde maa anden Del senest være bestaaet to Aar efter første, medmindre Fakultetet af Hensyn til Sygdom eller andre særlige Grunde tilstaar en længere Frist. Den, som til Examens første Del indstiller sig i to Fag, men kun bestaar i det ene, behøver ikke at underkaste sig en ny Prøve i dette, hvis han i begge Fag tilsammen (efter den ndfr. i § 9 angivne Beregningsmaade) har opnaaet et gennemsnitlig Pointsantal af $2\frac{1}{2}$. Den, som efter at have underkastet sig Examens anden Del (med ét eller to Fag), ikke har bestaaet i tre Fag, kan indstille sig til en ny anden Del i det samme Antal Fag som før, dog først efter et Aars Forløb; for saa vidt anden Del derved vil falde over to Aar efter første Del og denne saaledes miste sin Gyldighed, er det tilladt at underkaste sig den ny Prøve i den mellemliggende Examenstermin, forudsat at Kandidaten i alle tre Fag tilsammen har opnaaet det førnævnte Pointsantal og dertil indstiller sig i de samme Fag som før. Den, der underkaster sig Prøve i tre Fag samtidig og ikke bestaar i alle, kan, dersom han i de tre Fag tilsammen har opnaaet det nævnte Pointsantal, underkaste sig en ny Prøve i det manglende Antal Fag, dog kun tidligst efter et Aars og senest efter to Aars Forløb.

7. For at bestaa Examen skal Kandidaten i hvert af de tre Fag opnaa et gennemsnitligt Pointsantal af mindst $2\frac{1}{2}$, og ingen kan bestaa i noget Fag, hvori han har ét Slet (Slet +), to enkelte eller ét dobbeltvejende Mdl. (med + eller ÷).

8. Karakterernes Pointsberegning er følgende: ug. 10, mg. 7, g. 4, tg. 1, mdl. ÷ 2, Slet ÷ 5; et Plus lægger et Point til, et Minus trækker et fra.

9. Efter Prøvens skriftlige Del afgjøres det ved en foreløbig Dom, om Kandidaten har udvist en saadan Modenhed og Kundskab, at han kan stedes til den mundtlige Prøve. Strax efter den mundtlige Examination i hvert Fag foregaar den endelige Bedømmelse, hvorefter saavel Karaktererne for hver enkelt Underdisciplin som den af dem uddragne gennemsnitlige Fagkarakter kundgøres for Kandidaten. Examensbeviset udleveres først, naar Kandidaten har bestaaet i alle tre Fag, og i det angives de enkelte Karakterer og Fagkaraktererne samt den endelige Hovedkarakter, der udtrages som Gennemsnit af de tre Fagkarakterer, idet et Hovedfag med Speciale regnes firdobbelt, et Hovedfag uden Speciale tredobbelt, et Bifag dobbelt; et gennemsnitligt Pointsantal af $8\frac{1}{2}$ giver Første Karakter med Udmærkelse, af $5\frac{1}{2}$ Første Karakter, af $2\frac{1}{2}$ Anden Karakter.

10. Til Prøve i Tillægsgag efter Anordn. § 4 kan enhver indstille sig samtidig med, at han underkaster sig Skoleembedsexamens afsluttende Del, eller til enhver senere Examenstermin.

11. Censorerne ved Skoleembedsexamen beskikkes efter Fakultetets

Indstilling af Ministeriet for et Tidsrum af tre Aar. Som Godtgjørelse for Deltagelse i Examen tillægges der Censor ved hver Kandidat for et Hovedfag med Speciale 50 Kr., for et Hovedfag uden Speciale 40 Kr., for et Bifag 20 Kr. Godtgjørelsen udbetales, selv om Kandidaten ikke fuldender den paabegyndte Examen, og ligeledes, hvis han melder sig fra Examen efter Opgavernes Vedtagelse, for saa vidt der da er vedtaget særlige Opgaver for ham.

12. Det paahviler Fakultetets Dekanus, efter at have modtaget Indmeldelser til Examen, at ordne alt fornødent vedkommende Examens Afholdelse.

13. Ved Indtegningen til Skoleembedsexaminerne betales en Kjendelse af 20 Kr., ved Suppleringsexaminer for theologiske Kandidater og dem, som have bestaaet en Magisterkonferens, det samme Beløb, ved Tillægsgang efter Anordn. § 4 10 Kr. Hvis Examen tages i to Dele, erlægges hele Beløbet ved første Del og maa erlægges endnu en Gang, om en Kandidat, som ikke har bestaaet, paany melder sig til Examen. Af Kjendelserne tilfalder en Femtedel Universitetets Pedeller til lige Deling; Resten tilfalder Universitetet.

— Under 1ste April 1901 vedtog det filosofiske Fakultet følgende nærmere Bestemmelser med Hensyn til de ved § 6 i Anordning af 16de Marts s. A., jfr. Bekjendtgjørelse af 26de s. M. § 5, indførte større skriftlige Opgaver med Benyttelse af litterære Hjælpemidler, samt om disse Opgavers Afløsning ved Afhandlinger, skrevne ved Universitetsøvelser:

I. Regler for Besvarelsen under Tilsyn af Opgaver med Hjælpemidler.

1. Besvarelsen foregaar paa det filologisk-historiske Laboratorium, som i Besvarelestiden er utilgængeligt for andre Studerende. Tobaksrygning i Lokalet er ikke tilladt, og i det hele gjælde de sædvanlige Regler for Universitetets skriftlige Examinatorer, for saa vidt ikke andet fremgaar af de følgende Bestemmelser.

2. Examinanderne faa anvist Plads i Laboratoriets Bogsal; hvis deres Antal gjør det ønskeligt, kan ogsaa Øvelsessalen tages med i Brug. I første Tilfælde skal der være to Tilsynshavende, i sidste tre *).

3. Examinanden har under Besvarelsen Adgang til alle Hjælpemidler, som haves paa Laboratoriet. For saa vidt der foruden disse findes andre Værker, der have Betydning for Opgavens Løsning, udvælger Examinator efter Samraad med Censorerne de vigtigste af disse, skaffer dem saa vidt muligt til Veje og afleverer dem paa Laboratoriet, ledsagede af en Liste over dem, paa hvilken angives, hvorvidt Værkerne skulle overgives Examinanden sammen med Opgaven eller kun udleveres, naar han forlanger dem. I sidste Tilfælde opstilles Værkerne paa Lærerværelset, der holdes aflaaet, og det er strængt forbudt de Tilsynshavende at meddele Examinanden, at der er saadanne Værker til Stede, og hvilke det er. Under Besvarelsen opgiver derimod Examinanden skriftligt, hvilke Værker han ønsker at benytte;

*) Indtil videre vil et Medlem af Fakultetet overvære den første Time af hver Besvarelestid.

findes saadanne blandt de opstillede, udleveres de til ham; er det ikke Tilfældet, kan han, om han ønsker det, angive i sin Besvarelse, hvad han har savnet. De Tilsynshavende notere paa Listen, hvilke Værker Examinanden har forlangt udleveret, og indlægger sluttelig Listen i Besvarelsen.

4. For saa vidt flere Examinander have Brug for de samme Hjælpe-midler, skulle disse saa vidt muligt skaffes til Veje i et dertil svarende Tal. Hvor dette ikke lader sig gjøre, maa de Tilsynshavende sørge for, at Adgangen til Hjælpe-midlerne fordeles saa ligeligt mellem Examinanderne som muligt.

5. Examinanderne maa i Besvarelestiden som Regel ikke forlade Laboratoriets Lokaler. Dog kan det tillades dem efter Aftale med de Tilsynshavende at trække frisk Luft i den indenfor Laboratoriet liggende Universitetsgaard, men kun to ad Gangen og sammen med en af de Tilsynshavende, der vaager over, at Examinanderne ikke forhandle om noget, Opgaverne vedkommende.

6. Hvis Besvarelestiden overstiger 5 Timer, gjøres der en Frokost-pause 3 Timer efter Paabegyndelsen; overstiger den 8 Timer, gjøres en ny Pause 4 Timer senere. I disse Pauser kan Examinanden nyde de af ham selv medbragte eller for egen Regning bestilte Mad- og Drikkevarer.

II. Regler for Afløsning af den skriftlige Prøve i Specialet ved to Afhandlinger, skrevne ved Universitetsøvelser.

Øvelsesafhandlinger, der agtes benyttede i Stedet for skriftlig Prøve i Specialet, maa, umiddelbart efter at være bedømte ved Øvelsen og uden at der derefter foretages nogen Ændring i dem, afgives til den Universitetslærer, der leder Øvelsen. Denne skal senest lige efter Øvelsesrækkens Afslutning indsende dem til Fakultetets Dekanus, ledsagede af Vidnesbyrd om deres Tilblivelse og uforandrede Skikkelse, eventuelt ogsaa af en vejledende kritisk Bedømmelse. Dekanus opbevarer saadanne Afhandlinger, dog ikke udover fem Aar, og naar Kandidaten indstiller sig til Examen og i sit Petikum fremsætter Ønsket om at benytte to bestemte af de af ham udarbejdede Afhandlinger i Stedet for den skriftlige Prøve, forelægges disse paa det Møde, der holdes til Vedtagelse af de skriftlige Examensopgaver, og de overgives derefter til Bedømmelse, for saa vidt Examinator og Censorer finde, at Afhandlingerne efter deres Æmne egne sig til at træde i Stedet for Examensprøven; er dette ikke Tilfældet, maa Kandidaten underkaste sig Prøven i Specialet paa foreskreven Maade. Ingen Examinator er pligtig til at bedømme Afhandlinger, der ikke ere udarbejdede ved Øvelser, han selv har afholdt.

Afløsningen af større Opgaver, der falde udenfor Specialet, vil indtil videre ikke blive tilladt.

Fakultetet maa udtale, at hvor vidt Universitetslærerne ville kunne afholde Øvelser, der egne sig til Udarbejdelse af Afhandlinger af den her omtalte Art, ganske maa afhænge af hver enkelts Lejlighed og Fagets Forhold.

2. Forskjellige Afgjørelser.

Ministeriet meddelte efter Fakultetets Indstilling under 18de September 1900 Stud. mag. N. N., der i Sommeren s. A. havde forladt den skriftlige Prøve ved Skoleembedsexamen, Tilladelse til paany at indstille sig til denne Examen i Vinteren 1900—1901.

— Efter Fakultetets Indstilling meddelte Ministeriet under 13de April 1901 Stud. mag. N. N., der paa Grund af Sygdom havde maattet afbryde Skoleembedsexamen i Januar s. A., Tilladelse til paany at indstille sig til samme Examen i Sommeren s. A.

b. Ved det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet.

Under 16de Februar 1901 meddelte det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet Stud. mag. N. N., der agtede at indstille sig til Skoleembedsexamen (Naturhistorie og Geografi) i Sommeren 1901 — af Hensyn til de særlig foreliggende Omstændigheder — Udsættelse med de praktiske Øvelser i Fysik til første Semester efter Examen.

7. Magisterkonferenser.

a. Kgl. Resolution af 31te Juli 1901 om Forandringer i de gjældende Regler for Universitetets Magisterkonferenser.

Fra det filosofiske og det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet modtog Konsistorium under 4de April 1901 en Skrivelse, hvori der bemærkedes følgende: Efter at have taget Ordningen af Universitetets Magisterkonferenser op til Overvejelse, skulde Fakulteterne foreslaa Ministeriet at foranledige visse Ændringer i de gjældende Bestemmelser for disse.

Det tilfredsstillende Udfald af Konferensen fandt kun Udtryk i et enkelt Vidnesbyrd: *admissus*, som skulde svare til 1ste Karakter. Ofte hændte det imidlertid, at Kandidaten navnlig gennem sin større Opgave kunde have vist baade Kundskaber og videnskabelige Anlæg, og dog i saadanne Sider af Faget, hvor Hukommelsen eller den øjeblikkelige Oplagthed spillede en Rolle, kunde røbe væsentlige Mangler. Under disse Forhold stode Censorerne overfor det Valg, enten helt at maatte forkaste en Præstation, som ved alle andre Prøver vilde være bleven funden antagelig, eller at maatte vurdere den til 1ste Karakter, medens den ved andre Prøver kun vilde være bleven betegnet med 2den. Denne Vanskelighed vilde formentlig paa en heldig Maade kunne undgaas ved følgende Bestemmelse:

»1. Naar en Kandidat ved Besvarelsen af sin store Opgave samt ved Hovedparten af den øvrige Prøve har lagt tilstrækkelig Modenhed og Kundskaber for Dagen, men ikke har gjort Fyldest paa et enkelt eller enkelte underordnede Punkter, kan Fakultetet efter Indstilling af de ved Prøven fungerende Censorer tillade ham indenfor en Frist af højst 1 Aar at underkaste sig Prøven endnu én Gang, uden at der forelægges ham nogen ny skriftlig Hjemmeopgave til Besvarelse«.

Medens Tilladelsen til at erstatte den mundtlige Prøve ved Konferensen med 3 offentlige Forelæsninger for det matematisk-naturvidenskabelige

Fakultets Vedkommende var afskaffet ved Bekj. af 3die Januar 1865, maatte det filosofiske Fakultet for sit Vedkommende fremdeles finde denne Tilladelse vel stemmende med Konferensens hele Karakter af akademisk Forprøve for Graden. Men da der dog kunde forekomme Tilfælde, hvor Udfaldet af den skriftlige Prøve kunde gjøre det ønskeligt at underkaste Kandidatens Kundskaber paa enkelte bestemte Punkter en mere indgaaende Undersøgelse, end Forelæsningsformen tillod, foresloges 4de Passus i Plakat af 10de August 1848 omredigeret saaledes:

»II. Ved den mundtlige Prøve skal det, for saa vidt Censorerne ikke efter Udfaldet af den skriftlige Del anse en offentlig Examination i alle Hoveddele af det opgivne Videnskabsfag for nødvendig, staa Kandidaten frit, i Stedet for denne at vælge Afholdelsen af tre offentlige Forelæsninger over forelagte Opgaver, den ene med 8 Dages, den anden med 2 Dages og den tredie med 6 Timers Forberedelse«.

Da det endelig syntes mindre hensigtsmæssigt at knytte Benævnelsen Candidatus magisterii til Prøver af saa forskjellig Art som Skoleembeds-examen og Magisterkonferensen, og da Konferensen, i alt Fald under det filosofiske Fakultet, i og for sig ikke giver Adgang til at ansøge om bestemte Stillinger eller Embeder, foresloges det, at

»III. der tillægges den, som har bestaaet en Magisterkonferens, Benævnelsen Magister med Tilføjelse af henholdsvis artium eller scientiarum, eftersom Prøven er aflagt indenfor det filosofiske eller det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet«.

Denne Benævnelse syntes i og for sig vel stemmende med Prøvens mere rent videnskabelige Præg og Hensigt, og da Benævnelsen Candidatus magisterii her kun var hjemlet ved Sædvane, vilde Forandringen næppe kunne volde nogen Vanskelighed.

Konsistorium indsendte under 8de Juli 1901 Fakulteternes Indstilling til Ministeriet og udtalte sin Tilslutning til Indstillingens to første Punkter samt bemærkede med Hensyn til det tredie Punkt, at Spørgsmaalet om Anvendelsen af Benævnelsen Magister med Tilføjelsen artium eller scientiarum havde været behandlet paa et af den akademiske Lærerforsamling den 30te Maj s. A. afholdt Møde, paa hvilket Lærerforsamlingen med 24 Stemmer mod 4 bifaldt bemeldte Benævnelse.

Fra Ministeriet modtog Konsistorium Ministeriets Bekjendtgjørelse af 2den August s. A. om:

Kgl. Resolution af 31te Juli 1901 om Forandringer i de gjældende Regler for Universitetets Magisterkonferenser.

Paa Ministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det behaget Hans Majestæt Kongen under 31te f. M. allernaadigst at bifalde, at der i de ved Plakat af 10de August 1848 foreskrevne Regler for Universitetets Magisterkonferenser foretages følgende Forandringer:

I. Naar en Kandidat ved Besvarelsen af sin store Opgave samt ved Hovedparten af den øvrige Prøve har lagt tilstrækkelig Modenhed og Kundskaber for Dagen, men ikke har gjort Fyldest paa et enkelt eller enkelte underordnede Punkter, kan Fakultetet efter Indstilling af de ved Prøven fungerende Censorer tillade ham indenfor en Frist af højst 1 Aar at under-

kaste sig Prøven endnu én Gang, uden at der forelægges ham nogen ny skriftlig Hjemmeopgave til Besvarelse.

II. 4de Passus i Plakat af 10de August 1848 omredigeres saaledes:

Ved den mundtlige Prøve skal det, for saa vidt Censorerne ikke efter Udfaldet af den skriftlige Del anser en offentlig Examination i alle Hoveddele af det opgivne Videnskabsfag for nødvendig, staa Kandidaten frit, i Stedet for denne at vælge Afholdelsen af tre offentlige Forelæsninger over forelagte Opgaver, den ene med 8 Dages, den anden med 2 Dages og den tredie med 6 Timers Forberedelse.

III. Der tillægges den, der har bestaaet en Magisterkonferens, Benævnelsen *Magister* med Tilføjelse af henholdsvis *artium* eller *scientiarum*, eftersom Prøven er aflagt indenfor det filosofiske eller det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

b. Forskjellige Afgjørelser.

1. Ved det filosofiske Fakultet.

I Anledning af en Forespørgsel fra 2de Cand. philos., om det filosofiske Fakultet vilde lade en ved et af Tysklands større Universiteter taget Doktorgrad have samme Gyldighed som en ved Københavns Universitet aflagt Konferens i Kunsthistorie, meddelte Fakultetet Forespørgerne, at Fakultetet under 17de September 1900 havde vedtaget, »at det, saa længe der ikke kan tages Magisterkonferens i Kunsthistorie ved Københavns Universitet, vilde være villigt til at anerkjende en af en Kunsthistoriker paa Grundlag af en kunsthistorisk Afhandling taget tysk Doktorgrad som svarende til en dansk Magistergrad, saaledes at denne kunde give *Udsigt* til, at Kandidaten faar Tilladelse til at tage Doktorgraden ved Københavns Universitet.«

— I Skrivelse af 14de Marts 1901 udbad Ministeriet sig Konsistoriums Erklæring over et Andragende fra Magistra artium, Frk. N. N., om Tilladelse til uden at tage Examen artium eller den filosofiske Prøve her i Landet at indstille sig til en Skoleembedsexamen eller Magisterkonferens under det filosofiske Fakultet ved Københavns Universitet.

Ansøgerinden oplyste, at hun var født i 1876 i Philadelphia, at hendes Fader var af norsk og hendes Moder af svensk Herkomst, at hun havde taget: i 1894 Adgangsexamen til Bryn Mawr College i Pensylvanien, U. S. A., i 1898 Baccalaureusgraden i: Engelsk, Kemi og Filosofi og som Hovedfag Græsk og Latin samt i 1899 Graden Magistra artium i: Engelsk, Gotisk, Middelhøjtysk og Oldnordisk.

Under 26de April 1901 indsendte Konsistorium en Erklæring fra det filosofiske Fakultet, hvori dette udtalte, at det fandt de af Ansøgerinden ved amerikanske Højskoler aflagte Examiner tilstrækkelige til, at det kunde tillades hende at indstille sig til Skoleembedsexamen eller Magisterkonferens her ved Universitetet uden at underkaste sig yderligere forberedende Prøver.

Konsistorium anbefalede, at der meddeltes Ansøgerinden fornævnte

Tilladelse, dog at hun, forinden hun indstillede sig til Examen, lod sig immatrikulere her ved Universitetet.

2. Ved det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet.

I Anledning af et Andragende fra N. N. — der i Sommeren 1899 havde bestaaet første Del af polyteknisk Examen for Fabrikingeniører og havde erholdt: i Fysik: mg. mg. mg. g., i Mathematik: ug. mg. samt i Mineralogi og Geologi: mg., og som nu ønskede at tage Magisterkonferens med Kemi som Hovedfag, — om Fritagelse for mundtlig Prøve i Fysik, Mathematik og Mineralogi ved Magisterkonferensen, bevilgede Fakultetet under 2den December 1900 hans Ansøgning, dog saaledes at han ved Konferensen skulde aflægge praktiske Prøver i Fysik og Kryсталlografi.

IV. Prisopgaver.

Da det ved Bedømmelsen af de indkomne Besvarelser af Prisopgaverne for Aaret 1899—1900 viste sig, at to af Besvarelserne af Prisopgaven i Theologi og to af Besvarelserne af Prisopgaven i Mathematik vare saa gode, at de alle vare fundne værdige til Prisen, bifaldt Ministeriet efter Konsistoriums Indstilling under 15de Februar og 11te Marts 1901, at der maatte uddeles Guldmedaille for alle disse Afhandlinger.

— I Bekjendtgjørelsen om Universitetets Prisspørgsmaal for Aaret 1900—1901 blev i Anmærkningen første Gang optaget Meddelelse om, at »Afhandlingerne skulle være skrevne med tydelig Haandskrift«.

V. Akademiske Grader.

Dispensationer med Hensyn til Erhvervelsen af Doktorgraden.

Ved kgl. Resolution af 21de November 1900 blev det tilladt Skuespiller, Cand. phil. *Karl Mantzius* at disputere for den filosofiske Doktorgrad, uanset at han ikke havde bestaaet nogen Embedsexamen. Ved Andragendets Indsendelse bemærkede Konsistorium, at det filosofiske Fakultet havde udtalt, at Kandidat Mantzius i 4 Aar havde fulgt Forelæsninger ved Universitetet og forberedt sig til at tage Magisterkonferens i Fransk, og at det var Fakultetet bekjendt, at han, som drev sine Studier med megen Flid og Interesse, erhvervede sig gode og ret omfattende Kundskaber, ligesom han ogsaa ved Studieophold i Frankrig søgte at befæste dem. Imidlertid blev han afbrudt heri ved, at han fra det kgl. Theaters Bestyrelse modtog et Tilbud om en Ansættelse ved Theatret. Kandidat Mantzius var dog bleven sin Interesse for videnskabelige Studier og Undersøgelser tro, idet han havde offentliggjort i vore Tidsskrifter (For Litteratur og Kritik, Dania) mindre Afhandlinger om ældre dramatisk Litteratur. Endvidere havde han skrevet det store Værk »Skuespilkunstens Historie«, hvoraf to Dele vare udkomne. Om dette Arbejde maatte det siges, at det var bygget paa virkelige Kildestudier og vidnede om megen Flid og Indsigt, ligesom det utvivlsomt paa flere Punkter bragte rigtigere Resultater end de almindelig